

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8219010149
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8219010149.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a Mgr. Iva Maruščáka na verejnom zasadnutí konanom dňa 27.05.2020, v trestnej veci obžalovaného Z. S. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/72/2019 zo dňa 28.10.2019, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e v napadnutom rozsudku celý výrok o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku
Obžalovanému Z. S., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale
bytom E. XXX, Q.. G.

u k l a d á :

Podľa § 157 ods. 2 Tr. zákona vzhľadom na poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. d), j), l) Tr. zákona pri neprítomnosti príťažujúcich okolností uvedených v § 37 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 3 Tr. zákona a § 41 ods. 1 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 /jedného/ roka.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona ho pre výkon trestu z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona obžalovanému u k l a d á trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na 4 (štyri) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/72/2019 zo dňa 28.10.2019 bol obžalovaný Z. S., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom E. XXX, Q.. G., uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. c) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 09.09.2018 v čase asi o 07.10 hod. ako vodič, v stave vylučujúcom spôsobilosť, viedol osobné motorové vozidlo Citroen C4, ev. č. G.-XXXCC po ceste M/3533 v smere od obce v Hrabovec na obec Komárov, okr. Bardejov, kde pri prejazde pravotočivej zákruty neprispôsobil rýchlosť jazdy svojím schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať, následkom čoho s vozidlom prešiel do ľavej časti vozovky, kde s vozidlom zišiel mimo cestu do strmej priekopy, v ktorej strednou pravou časťou vozidla narazil

do stromu, pričom došlo k zraneniu spolujazdkyne sediacej vedľa vodiča H. Š., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom E.Í., W.. S. Č.. XX/XX, Q.. G., ktorá utrpela zranenia, a to polytraumu, mozgovo-lebečné poranenia, v dôsledku, ktorých je doposiaľ v stave bdelej kómy, sériovú zlomeninu rebier 1-8 vpravo s posunom, zlomeninu panvy, zlomeninu krížovej kosti vľavo horného a dolného ramienka lonovej kosti vľavo, zlomenina tela lonovej kosti vpravo, zlomenina dolného ramienka lonovej kosti vpravo, uvoľnenie spony, zlomeninu priečného výbežku 5.driekového stavca vľavo, zamŕknutý potrat, kde doba liečenia doposiaľ trvá, pričom Z. S. bol na mieste dopravnej nehody dňa 09.09.2018 v čase o 07.41 hod. podrobený dychovej skúške na zistenie požitia alkoholických nápojov el. meračom AlcoQuant 6020 plus, sériové číslo A 409017 (číslo merania 1410), ktorým mu bola nameraná koncentrácia alkoholu 0,66 mg etanolu na liter vydychovaného vzduchu, dňa 09.09.2018 v čase o 08.24 hod. bol podrobený opakovanej dychovej skúške na zistenie požitia alkoholických nápojov el. meračom AlcoQuant 6020 plus, sériové číslo A 409659 (číslo merania 658), ktorým mu bola nameraná koncentrácia alkoholu 0,61 mg etanolu na liter vydychovaného vzduchu pričom podľa znaleckého posudku mal v čase vedenia vozidla hladinu etylalkoholu krvi od 1,45 do 1,49 g/kg (promile), čím svojím konaním porušil povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 4 ods. 2 písm. d), § 16 ods. 1 s poukazom na § 137 ods. 1, ods. 2 písm. a), c) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Za to mu súd uložil:

Podľa § 157 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. d), j), l) Tr. zákona, § 38 ods. 3 Tr. zákona a § 41 ods. 1 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 /dvoch/ rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona ho pre výkon trestu zaradil do Ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods.1, ods.2 Tr. zákona trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkého druhu na dobu 4 /štyroch/ rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku ho zaviazal nahradiť poškodenej H. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., W.. S. Č.. XX/XX, spôsobenú škodu vo výške 43.445,16 eur, poškodenej VŠZP a.s. Bratislava spôsobenú škodu vo výške 27.504,96 eur, poškodenej Sociálnej poisťovni, pobočka Bardejov spôsobenú škodu vo výške 610,48 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku poškodenú H. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., W.. S. Č.. XX/XX a Sociálnu poisťovňu, pobočka Bardejov so zvyškom ich nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku, ale len proti výroku o treste, podal obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, v zákonnej lehote písomne odvolanie, v ktorom uviedol, že považuje trest za neprimeraný vzhľadom na jeho dĺžku a to, že výkon trestu odňatia slobody nebol podmienene odložený a aj trest zákazu činnosti je neprimerane dlhý. Podľa jeho názoru boli porušené zásady ukladania trestov, lebo osoba obžalovaného, poľahčujúce okolnosti, ich počet a povaha a absencia priťažujúcich okolností nemôžu podľa neho odôvodňovať uloženie trestu v hornej polovici trestnej sadzby, kde trestná sadzba je 1 rok až 3 roky a 8 mesiacov. Odvolateľ poukazoval na to, že samotný prokurátor v rámci svojej záverečnej reči navrhoval uložiť trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, teda na 12 mesiacov. Výkon trestu odňatia slobody nepovažoval odvolateľ za nevyhnutný na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a a dodal, že v čase skutku bol vo veku blízkom veku mladistvých, priznal sa, oľutoval, zaviazal sa k náhrade škody, viedol riadny život, nejedná sa o úmyselný trestný čin, odkazoval na okolnosti činu a jeho následok a jeho vplyv na obžalovaného, pričom vyrovnávanie sa s následkami činu viedlo obžalovaného k opakovaným hospitalizáciám na psychiatrickom oddelení. Ďalej obžalovaný poukazoval na to, že poškodenej je jeho dlhoročnou kamarátkou, navštevoval ju v zariadení v L., jeho prítomnosť prinášala poškodenej zlepšenie stavu, istým spôsobom ho poškodenej vníma a nastáva zlepšenie jej stavu, ale jeho pocit viny, ťažké psychické stavy a odporúčanie ošetrojúceho lekára ho viedli k prerušeniu návštev, pričom k tomu by mohli vypovedať rodičia poškodenej, lekár a personál. V odôvodnení svojho odvolania navrhoval aj výsluch svojej matky, ktorá bola svedkom návštev, komunikácie a žiadostí zo strany rodiny poškodenej. Poukazoval na to, že si v zahraničí zabezpečil prácu, síce nemá majetok a nemá z čoho uhrádzať škodu v peniazoch, no nárok na náhradu spôsobenej škody uznal a v prípade práce v zahraničí dokáže splácať nároky, ktorým sa nemieni vyhýbať. K tomu, že aj pri ťažkej ujme

na zdraví pod vplyvom alkoholu, následku ako dôsledku bezhlavo rýchlej a riskantnej jazdy v podobe smrti osoby a ťažkej ujmy na zdraví u inej osoby, Okresný súd Bardejov v inej veci rozhodol uložením podmienecného trestu odňatia slobody, obžalovaný poukazoval na rozsudok tohto okresného súdu vyhlásenom v konaní sp. zn. 1T/201/2013. Pokiaľ ide o uložený trest zákazu činnosti, odvolateľ namietal, že uložená výmera tohto trestu môže sťažiť uplatnenie mladého človeka v pracovnom živote.

Na základe takto podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, v zmysle ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali svoje odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a nezistiac také chyby, po vykonaní svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že obžalovanému bol uložený neprimeraný trest.

V posudzovanej trestnej veci bolo, podľa názoru krajského súdu, pred súdom prvého stupňa vykonané dokazovanie v podstate v takom rozsahu, ako to bolo v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. poriadku pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné. Odvolací súd len doplnil dokazovanie týkajúce sa obžalovaného prečítaním evidenčnej karty vodiča a registra priestupkov a poškodenej H. Š. správami o jej aktuálnom zdravotnom stave.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynulo, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Plynie z neho, že odkazoval na záujem na dosiahnutí účelu trestu a na jednotlivé hľadiská ukladania trestov vyplývajúce z ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zákona, pričom poukazoval na to, že v danom prípade obžalovaný nedbanlivostným konaním narušil záujem spoločnosti spočívajúci v ochrane ľudského zdravia tým, že ako vodič motorového vozidla toto viedol pod vplyvom alkoholu a takto svojím konaním spôsobil H. Š., svojej kamarátke, ťažkú ujmu na zdraví s tým, že menovaná je momentálne v stave bdelej kómy, jej zdravotný stav je v podstate nemenný, niekedy sa čiastočne zlepšuje, inokedy zhoršuje, ale prognóza ďalšieho vývoja ochorenia je skôr nepriaznivá. Prihliadal na poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. d), j), l) Tr. zákona. Priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zákona u obžalovaného nemal za preukázané. Najmä vzhľadom na spáchanie skutku pod vplyvom alkoholu a na to, že poškodená je mladá žena vo veku 21 rokov, je v stave bdelej kómy a s prihliadnutím na ďalšie okolnosti, ktoré ale bližšie okresný súd nepomenoval, uložil súd obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, pre výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže doposiaľ nebol vo výkone trestu pre inú trestnú činnosť a keďže sa obžalovaný skutku dopustil ako vodič motorového vozidla, uložil mu aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkého druhu na dobu 4 rokov.

V zmysle ustanovenia § 34 Tr. zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Okrem toho, hľadiská, na ktoré súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery najmä prihliada, sú podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pokiaľ obžalovaný odkazoval na údajnú obdobnú povahu prípadu v trestnej veci Okresného súdu Bardejov vedenej pod sp. zn. 1T/201/2013, nemožno súhlasiť s takým názorom. Právoplatné skončenie tejto trestnej veci, ktorá bola daným súdom prvého stupňa rozhodnutá určitým spôsobom, je síce potrebné rešpektovať, no nemôže mať záväzný účinky na iné trestné veci, pretože s ním zákon nespája také účinky. To platí aj v prejednávanej veci pre rozhodovanie odvolacieho súdu.

Na hlavnom pojednávaní okresný súd podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný. K uplatneným nárokom na náhradu škody obžalovaný uviedol, že tieto nároky uznáva a je ochotný spôsobenú škodu nahradiť a dodal, že svojho konania ľutuje, myslel si, ako uviedol, že nakoľko auto vedie v ranných hodinách, tak že už nenafúka. Obžalovaný v čase skutku nedosiahol

vek 21 rokov. Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že do rozporu so záujmami chránenými Trestným zákonom sa okrem predmetných dvoch nedbanlivostných prečinov ešte nedostal. Z miesta trvalého bydliska je hodnotený ako občan, ktorý je slobodný, býva s rodičmi, jeho správanie je v súlade so spoločenskými normami, pričom doposiaľ nebol prejednávaný komisiou na ochranu verejného poriadku. Výpis z jeho evidenčnej karty vodiča potvrdzuje, že len v roku bol postihnutý za dva dopravné priestupky, a to dňa 25.08.2016 za porušenie pravidiel osvetlenia vozidiel pokutou 10,- eur a dňa 02.04.2016 pokutou 20,- eur za porušenie predpisov týkajúcich sa pravidiel rýchlost' jazdy, ktorý priestupok je evidovaný aj v registri priestupkov obžalovaného.

Popri týchto skutočnostiach, ktoré boli súdom prvého stupňa zohľadnené v rámci vyššie uvedených pohľadujúcich okolností, za stavu absencie prirážajúcich okolností nemožno však v neprospech obžalovaného nezohľadniť výraznú závažnosť jeho trestnej činnosti, ktorá sa prejavila najmä na účinku v podobe zdravotného poškodenia H. Š.. Podľa správy o stave pacientky poškodenej H. Š. z FNŠP J.A.Reimana zo dňa 11.02.2020, bola hospitalizovaná najprv od 09.09.2019 do 27.09.2018 s tým, že následne bola preložená do Nemocnice sv. Jakuba v Bardejove a podľa správy o stave tejto pacientky z Nemocnice sv. Jakuba v Bardejove, kde bola opakovane hospitalizovaná až do 23.12.2019, kedy bola prepustená do domáceho liečenia, bola takto liečená pre bezvedomie s následnou bdelou kómou, sepsu, zlyhanie dýchania a dekubity s následným operačným riešením s tým, že v súčasnosti sa nachádza v bdelej kóme, pri ktorej nepozná osoby, nie je schopná sama sa pohybovať, prijímať potravu, vyžaduje 24 hodinovú opateru druhej osoby, stav je trvalý a nemenný, nie je schopná právnych úkonov. V spojení so závažnosťou obžalovaným porušených povinností vodiča, ktoré boli výlučnou príčinou predmetnej dopravnej nehody, je plne v súlade so záujmom spoločnosti nielen na individuálnej, ale aj generálnej prevencii postihnúť páchatela priamym výkonom uloženého trestu odňatia slobody. Obžalovaný totiž napriek požívaniu alkoholu so samotnou poškodenou sa nezdržal šoférovania, preventívne nechránil nielen seba, ale ani svoju kamarátku, poškodenú a namiesto toho, aby si preveril, či v čase predmetnej jazdy autom naozaj po predchádzajúcom požívaní alkoholu nebude pod vplyvom alkoholu, rozhodol sa, že odvezie poškodenú a keď už teda tak urobil, ani vtedy nejazdil maximálne opatrne, ale svojou rýchlosťou a spôsobom jazdy spôsobil kolíziu svojho auta so stromom, pri ktorej poškodená H. Š.Č. utrpela poranenia, ktoré ju zásadným spôsobom obmedzujú na dovtedajšom spôsobe jej života.

Pokiaľ ide o výmeru tohto trestu, primeraným je, podľa názoru odvolacieho súdu, úhrnný trest odňatia slobody na 1 rok. Ako bolo už spomenuté, je potrebné sledovať aj záujem na individuálnej prevencii, a s ňou by nebolo v súlade, ak by súd nezohľadnil skutočnosti uvádzané obžalovaným v podanom odvolaní, keď popisoval svoj vzťah k poškodenej a vzťah k náhrade škody.

Podľa zistení odvolacieho súdu vychádzajúcich z rovnakých dôkazov, ako súd prvého stupňa, ide u obžalovaného o prvé porušenie záujmov chránených Trestným zákonom, a to nedbanlivostným, nie úmyselným zavinením. Absentuje motív trestnej činnosti. Pritom obžalovaný sa vo vzťahu k svojej trestnej činnosti vyjadruje kriticky, uznal nárok poškodenej na náhradu škody. Možnosti nápravy tohto páchatela sa tak javia ako výrazne priaznivé už pri uložení trestu odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby trestného činu z nich najprísnejšie trestného, teda prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona. O spôsobe výkonu trestu odňatia slobody odvolací súd rozhodol na podklade rovnakých dôvodov ako súd prvého stupňa.

Aj pri ukladaní trestu zákazu činnosti vo výmere 4 rokov nemal odvolací súd dôvod postupovať odlišne. Tento trest zodpovedá zákonným požiadavkám, je odôvodnený a zodpovedá závažnosti porušených vodičských povinností a následkom, ku ktorým viedli. V tomto smere obžalovaný musí zniesť dôsledky svojej trestnej činnosti, pretože ňou preukázal nedostatočnú dôveryhodnosť vykonávať činnosť vodiča, teda činnosť na ktorej výkon potrebuje súhlas štátu. Výkon funkcie vodiča ani z hľadiska prípravy ani z hľadiska uplatnenia človeka v živote neznamená zásadné obmedzenie. Predstavuje len rozšírenie možností, no len v prípade, ak človek preukáže splnenie podmienok na získanie vodičského oprávnenia a tie obžalovaný porušením svojich vodičských povinností nepreukázal.

Takto uložený trest zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1 až 4 Tr. zákona, závažnosti spáchanej trestnej činnosti vyplývajúcej zo spôsobeného následku, zo spôsobu spáchania činu, zodpovedá pomeru pohľadujúcich okolností oproti absencii prirážajúcich okolností, nedbanlivostnej povahe predmetných prečinov, ako aj usporiadaným pomerom obžalovaného

a priaznivým možnostiam jeho nápravy. Zodpovedá aj záujmu na individuálnej a generálnej prevencii a je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia trestných činov obžalovaného spoločnosťou.

Preto odvolací súd na podklade odvolania obžalovaného zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám rozhodol o treste tak, ako to vyplýva z výroku tohto rozsudku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.